

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' וירא | גיליון 41 | שנה ג'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של החלל נובע

בן תורה – המאויש באדם!?

העצה כשכבר ניסיתי כ"ב הרבה פעמים ולא הולך | האם יש חשיבות בכלל לרצונות וכיסופים? |
הדרך שבה מגלה ה' בית הלוי' זוכים להוסיף עוד ועוד כוח | איך מגיעים ל'תורתך בתוך מעי' גם כשא"א ללמוד

להשתפר בכל המידות, לעבוד על כל התאוות, להתפלל כבן המתחטא לפני אביו, וכל מה שאנחנו רק רוצים לזכות בעבוד"ה, איך? פשוט לרצות! להגביר את הרצון להוציא את הרצונות בפה, ולא להתייאש מהרצון, אני לא זוכה? מה יש? אני ממשיך לרצות ומחכה לרגע שהקב"ה ירחם עלי ואזכה. עוברים שנים שלא מתקדם כלום? אני לא נבהל! אני ממשיך לרצות ובוודאי אזכה בסוף, אני לא מחליש את הרצון לא מתייאש, אני על משמרתי העמודה, לקוות לייחל ולכסוף עד שאזכה לכל מה שאני רוצה לזכות.

וכך הם דבריו המאירים של ה'בית הלוי' (בראשית פרק ב') ע"פ הפסוק בישעיה (מ' ל"א) 'וקווי ה' יחליפו כוח יעלו אבר כנשרים ירצו ולא ייגעו יילכו ולא ייעפו' אומר 'אותם אשר ריצתם ותשוקתם לתורה ולמצווה רק הם משיגים הנאה כפי כוח החמדה והתשוקה שלהם, ונתווסף להם הכוח הנחסר להם ע"י תשוקתם ויגיעתם, וזה שאמר הכתוב 'וקווי ה' יחליפו כוח' במה שנחסר להם ע"י רדיפתן ויגיעתן מתווסף להם כוח חדש בהשיגם תשוקתם, וזה לשון יחליפו, יחליפו-חליפין ממחליפין כוח בכוח ועל כן 'ירצו ולא ייגעו' ויחיו לנצח.

בעוה"ז מי שרוצה דבר והוא לא משיגו זה מעייף אותו ומוציא את כל כוחו, אך לא כן בעבוד"ה אומר ה'בית הלוי', בעבודת ה' כמה שתכנס יותר כוח בחמדה ותשוקה זה רק יחדש את כוחך,

בענייני עולם הזה מי שרוצה ואינו מקבל זה תוחלת ממושכה מחלת לב, זה הכי גרוע בעולם. אבל בעבוד"ה הפוך, רק זה מה שנותן חיות, זה נותן קשר וחיבור לתורה והמצוות, הרצון התשוקה והחמדה.

זה נראה קשה להיכנס לעבודה זו בפרט בהתחלה, אם אני עושה בעבודת ה' קשה להתחבר לעבודת הרצון, שכן אני כבר לומד, כבר מקיים מצוות, מה מקום לרצון כאן? וכשלא הולך לי גם קשה, שכן אני עכשיו רחוק מזה מה יוסיף לי הרצון, אך שניהם אינם נכונים, כשלומדים ועושים כבר בעבודת ה' תתרגל להכניס בזה גם רצון, תכסוף לסדר א', תכסוף לשבת קודש, תכסוף לתפילין, תכסוף להתמדה של כמה שעות בשקיעות, וזה יחבר אותך לעבודה זו! זה יכניס חיות, אור, זה יכניס לך הנאה ותענוג מהמצוות.

ולחיפך, על מה שאנחנו לא זוכים בינתיים צריך גם להגביר ולגלות את הרצון והתשוקה ועי"כ בוודאי נזכה בסוף לזה ונזכה להיות יהודים כשרים כרצונו ית', אמן ואמן.

והכלל, שעקר הוא הרצון והכסופין שיהיה כוסף תמיד אליו יתברך, ובתוך כך מתפללין ולומדין ועושין מצוות.

בתורה ל"א בליקו"מ מתבארים סודות נוראים על עניין הרצון, שרק ע"י אפשר להוציא דברים מכוח אל הפועל ומשיגים הדבר שרוצים וע"י עיקר התאוות הנפש, עיי"ש ויערב לך.

וכמובן, העשייה היא התגלות הרצון, שכן אחד שרוצה ולא עושה זה אומר שהוא לא רוצה, ורצונות חזקים זה הכלי להגיע לעשייה, וכן להיפך העשייה

ובאמת מה הפשט בזה? אם ישנו אושר בעולם אנחנו היחידים שאמורים להימנות על חלקך, אנחנו יושבים על ה'שיבר' של העולם, עוסקים בחמודות תבל הוויות דאביי ורבא בהיכל בית ה', וכל אחד מאיתנו היה צריך להרגיש מאושר ומלא בחיות וסיפוק כל היום כולו, ולמה באמת לא תמיד מרגישים את זה?

מעוררת הרצון, כידוע מ'החינוך' וה'מסילות ישרים' שהפעולות החיצוניות משפיעות על הנפש והרצון הפנימי.

ונציץ לדיבור קצר וקולע אל השערה של רבי נתן ז"ע (ליקו"ה ברכות השחר ה' אות לו) 'וזה לעשות רצונך אלקי חפצתי, שעל-ידי הרצון החזק שחפצתי תמיד לעשות רצונך ותורתך בתוך מעי תמיד, שאפלו כשלא זכיתי להוציא מכח אל הפועל לעשות רצונך ה'ה תמיד תורתך נעלם בתוך מעי שהיו הומים ומיחלים תמיד לעשות רצונך בבחינת מעי מעי אוהלה וכו', על-ידי זה זכיתי לספרים רבים בבחינת 'במגילת ספר כתוב עלי'.

כל אחד התחיל בחיים הרבה דברים אבל מהר מאוד הוא התייאש, אחרים שרדו יותר זמן, אבל יש דרך שאפשר לזכות לזה! כן אפשר לזכות לכל מה שאנחנו רק חולמים, ללמוד בהתמדה עצומה,

אשרינו ומה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו. כל אחד רוצה חיות בתורה, חיות בתפילה, בעבודת ה'. ברוך המקום ששם חלקינו מיושבי בית המדרש, וכולנו בלי יוצא מן הכלל מסובבים כל היום בתורה ובמצוות. ויותר ויותר אשרינו בני היכל המלך שיושבים כל היום על התורה, לכאורה אין מאושרים מאיתנו וזה לא רק לכאורה, זה באמת כך, אך לפעמים נראה שהאושר רחוק מאיתנו, לא מרגישים את החיות והשמחה האמורה להקיף את ליבנו כל היום על גודל זכיינתו. ובאמת מה הפשט בזה? אם ישנו אושר בעולם אנחנו היחידים שאמורים להימנות על חלקך, אנחנו יושבים על ה'שיבר' של העולם, עוסקים בחמודות תבל הוויות דאביי ורבא בהיכל בית ה', וכל אחד מאיתנו היה צריך להרגיש מאושר ומלא בחיות וסיפוק כל היום כולו, ולמה באמת לא תמיד מרגישים את זה?

ישנו עבודה של רצון, של כיסופים, בעיני בשר זה נראה דבר של מה בכך, רצון? מה זה מוסיף לי ומה זה חשוב בכלל? אם עושים עושים ואם לא אז לא, אבל רצונות? כיסופים? אבל האמת היא שאם דלגנו ע"ז פספסנו את העיקר, בעינינו נראה שכל מה שהאדם צריך לעשות הוא העשייה, ללמוד להתפלל לעשות מצוות, אבל הצדיקים מלמדים אותנו שעיקר הבחירה, ועיקר העבודה הנצרכת מהאדם הוא הכיסופים, הרצון.

לפעמים הקב"ה לא נותן לאדם לקיים מצווה, הוא אנוס, אנוס גשמי, או כל דבר בעבודת ה' שניסיתי כבר כמה פעמים וראיתי שאני לא במדרגה זו ודי מהר נשברתי והבנתי שכנראה זה לא בשבילי...

אז נכון אתה לא יכול עכשיו לקיים את המצווה או לשבת עכשיו וללמוד כרצונך, אבל כן רוצים ממך משהו אחר, הקב"ה רוצה לראות מה אתה עושה כשאתה לא יכול, אתה ממשיך לרצות לכסוף לדבר 'מתי אבוא ואראה פני אלוקים' או שאתה מניח ואומר כנראה זה לא בשבילי.

וכך הם דברי אלוקים חיים דיבורים מאירים ונהירין שכתב רבינו ז"ע בשיחות הר"ן (נ"א) על עניין הרצונות 'ולעבוד ה', איני יודע מי הוא שיוכל לומר שיעבוד את ה' לפי גדולת הבורא יתברך, מי שיועד מעט מגדולתו יתברך איני יודע איך יכול לומר שיעבוד אותו יתברך. ושום מלאך ושרף אינו יכול להתפאר על זאת שיוכל לעבוד אותו יתברך, רק העיקר הוא הרצון, להיות רצונו חזק ותקיף תמיד להתקרב אליו יתברך. ואף על פי שהכל חפצים ורוצים לעבדו, אף על פי כן אין כל הרצונות שוין. ויש חילוקים רבים ברצון. אפילו באדם אחד בעצמו בכל עת ובכל רגע יש חילוקים גדולים בין הרצונות.

הצדיק יוציא מהגיהנום?

אחר, שר"מ תלמידו פעל להכניסו 'לגיהנום', ור' יוחנן הבטיח שהוא יכניס אותו 'לגן עדן' כשהוא בטוח בכך שאף אחד לא יעיז לעמוד בדרכו...

דווקא בפרשת 'וירא' שנקרא השבוע, רואים באופן ברור את הכוח העצום של ההתקרבות לצדיק אפי' לשעה, ואפי' שמדובר באדם רשע שהסיע עצמו מקדמונו של עולם, ובחר לגור במקום של פריצות והפקרות כדי למלא את תאוותיו השפלות, הוא זכה לקבל 'הגנה שמימית' מלמעלה, והצלה לו ולמשפחתו, משום שבתחילת דרכו הוא סייע 'לאברהם אבינו' בכך ששתק ולא גילה את זהותה של שרה כשהם ירדו למצרים... אהרל'ה הקשיב לו בהשתאות, כל שנה הוא קורא את הפרשה הזו ואף פעם הוא לא שם לב לעוצמה של הדברים... אחרי שהבאתי לך רק 'שני מקומות' מתוך רבים המפוזרים בש"ס ובמדרשים, בזהר ובכתבי המקובלים... אני חושב שכדאי לך בהזדמנות לשבת על הנושא הזה ולהכיר אותו מקרוב, ישנו ספר נפלא עם מקורות רבים לכל העניין שנקרא 'חיי נפש' לגה"צ ר' גדליה קעניג זצ"ל, שהיה גאון עצום והקיף את הנושא בצורה מדהימה, הספר שהוא בעצם גם מכתב ארוך מופיע גם בספר 'שערי צדיק' ח"ג, כשתעבור עליו תקבל תשובה לשאלותיך וגם אם אי מי יבוא וישאל אותך כל מיני שאלות וטענות הנושא יהיה ברור לך הדק היטב...

כבר הבטיח רבנו זכרוננו לברכה בחייו, ויחד שני עדים כשרים ע"ז, שכשיסתלק, כשיבואו על קברו, ויתנו פרוטה לצדקה, ויאמרו אלו העשרה קפיטל תהילים, אז יניח רבנו עצמו לאורך ולרוחב, ובוודאי יושיע לזה האדם, אפי' אם יהיה אותו האדם איך שיהיה, אפילו אם עבר מה שעבר, רק מעתה יקבל על עצמו שלא לשוב לאולתו ח"ו...

וכן אפילו אלו שלא זכו להכיר את רבנו זכרוננו לברכה בחייו, כשיבואו על קברו הקדוש, ויסמכו עליו, וילמדו ספריו הקדושים, וירגילו עצמם לילך בדרכיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, בוודאי יש להם על מה שיסמכו, אשריהם, אשרי חלקם, כי כבר גילה דעתו בכמה לשונות, בפרוש וברמז, שכל מה שעוסק עמנו, אינו בשבילנו לבד, כי אם "את אשר ישנו פה ואת אשר אינו פה" [דברים כט. יד.] וכמבואר מזה להלן...

[חיי מוהר"ן רכה.]

חושב שר' נחמן סתם 'פיזר' הבטחות, אבל הייתי רוצה לדעת האם באמת יש לזה מקור בחז"ל? וגם אם יש האם זה דבר מוסכם ולא שנוי במחלוקת או משהו בסגנון!... בע"ה אני יענה לך על כל השאלות השיב לו חיים בחיך, אבל לפני זה אני רוצה לקרוא אתך ביחד כמה מילים שכתב רבינו הגר"א בספרו 'אבן שלמה' בענייני 'שכר ועונש'... הם נפנו לאוצר הספרים חיים הוציא מאחד המדפים את הספר וקרא מתוכו...

'הרע לבריות' אינו עולה מן הגיהנום עד שיעלהו הצדיק, 'והרע לשמים' אינו יכול להיכנס לגן-עדן עד שיבוא הצדיק... [אבן שלמה י. כ.]

אנחנו לא גדלנו על הדברים האלה... ולא מאמינים בכל מיני 'כוחות' של צדיקים, מי שלומד ומקיים מצוות יקבל שכר, ומי שעושה עבירות יקבל עונש בלי שום התחבואות!...

אני יודע שזה נשמע 'הזוי' לגמרי וכאילו הציטטה הזו נלקחה מאיזה 'ספר חסיד'... אבל כפי שעניך רואות כך כותב אדוננו הגר"א בפשיטות, שלא משנה עם מה אדם הסתבך, בין אם זה עבירות ששייכות לבין אדם למקום הוא צריך את 'הצדיק' כדי שייתן לו כרטיס כניסה לגן-עדן, ובין אם זה עבירות של בין אדם לחברו הוא צריך את 'הצדיק' כדי שיוציא אותו מהגיהנום, ומזה אתה למד שהעניין הזה של כוחם של הצדיקים לעמוד בעזרתם של הקרובים אליהם הינו נחלת הכלל ומובא בכ"כ הרבה מקומות בחז"ל, בש"ס ובמדרשים, בזה"ק ועוד... וצריך רק 'בקיאות בסיסית' בשביל להכיר אותם... יש את הגמ' המפורסמת 'בחיגה' בענייניו של

היה זה בשעה אחת עשרים וחמש בצהריים לערך, המג"ש סיים את השיעור בכמה שאלות יסודיות בגדרי הדינים של 'ברי ושמא' הגמרות נסגרו, וכולם קמו מהמקומות בדרכם לבית המדרש כשחלקם מלווים את המג"ש ומקיפים אותו בחבילי קושיות, אהרל'ה דחף את השולחן קדימה וקם ממקומו, כשלפתע הוא נעצר והסתכל 'בקונטרס' קטן שצד את עיניו, על הקונטרס הופיע תדפיס של ציור שמן של יהודים מתפללים ליד אוהל קטן ומעליו נכתבו המילים 'תיקון הכללי', הוא ידע ושמע מלמעלה על המושג שנקרא 'תיקון הכללי' שזה בעצם עשרה מזמורים שמסוגלים לתקן את עניין הקדושה כפי שגילה ר' נחמן מברסלב, אבל בקונטרס הזה היה עוד כל מיני דברים שהוא לא שמע עליהם כמו 'הכוח' של הצדיק לעזור בעולם הבא למי שיקיים את דבריו ויבוא לציונו, ועוד כהנה וכהנה... היי... הוא שמע קול מאחוריו בלוי טפיחה על השכם שגרמה לו להסיט את מבטו מהשורות הקטנות, חבל על הזמן שלך! קבע יוני בפסקנות, מה לך ולכל התיקונים המשונים האלו?? אם קראת טוב... יש שם כל מיני הבטחות על כך שר' נחמן יבוא לעזור לך ויוציא אותך 'מהגיהנום', אנחנו לא גדלנו על הדברים האלה... ולא מאמינים בכל מיני 'כוחות' של צדיקים, מי שלומד ומקיים מצוות יקבל שכר, ומי שעושה עבירות יקבל עונש בלי שום התחבואות!... אהרל'ה הקשיב בדומיה, הוא אמנם ידע שר' נחמן היה צדיק גדול ולא הוציא סתם דברים מהפה אבל לא היה לו באמת מה לענות ליוני, הוא סגר את הקונטרס ואף להספיק לפחות לעמוד עם הש"ץ את החזרה של תפילת המנחה...

השאלה המשיכה לנקר במוחו כשאלה מתווספות עוד שאלות על כל הנושא של אמונה בצדיקים ובכוחם וההתקשרות אליהם, הוא נזכר שחיים מהוועד מעליו לומד בקביעות ספרי ברסלב ואף משתתף בחבורה שבועית ליד הישיבה, הוא גמר בדעתו שבהזדמנות הקרובה הוא ישאל אותו ונראה מה הוא יענה...

בהפסקת ערב הוא פגש אותו את חיים, וסיפר לו על הדו-שיח שהתפתח עם יוני אחרי השיעור, בעקבות הקונטרס הקטן שהוא מצא על אחד השולחנות, אני לא

שאלות ואדור הארת "נפשי בשאלתי" ולהצרות והארות לשל האדורים הארתים ניתן להשאיר הודעה בקו נכספה 6 ולחמ"כ להקיש 3

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה.

בישיבה בה אני לומד, ישנם קבוצות של בחורים שמתאספים בלילות שבת הארוכים של זמן חורף לשוור ולזמר את זמירות השבת בניגוני התעוררות. מצד אחד אני מרגיש שחבל על הזמן, ואפשר בזמן הזה להספיק עוד דף או שניים, ומצד שני מכיוון שסעודות השבת בישיבה מאוד קצרות אני מרגיש שאווירת השבת חסרה לי, אשמח אם תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

שאלתך החשובה נוגעת בכמה מישורים. מצד אחד, חשיבות לימוד התורה ועליונותה על פני כל שאר המצוות, כלשון מוהר"ן ב'ספר המידות': "הרגל הלימוד הוא עולה למעלה על קיום כל המצוות". מאידך, חשיבותם של מנהגי ישראל בכלל, ובפרט זמירות שבת קודש, וכפי שמסופר ב'חיי מוהר"ן': "היה אוהב מאוד את העבודות הפשוטות של האנשים הפשוטים יראי ה' וכו', וגם הוא בעצמו זכרוננו לברכה קודם שהגיע לו החולאת הכבד שנסתלק על ידו, קודם לזה כל ימיו היה מזמר זמירות הרבה בכל שבת ושבת ובמוצאי שבת, ומי שלא שמע אותו כשהיה מזמר בשבת אזמר בשבחין בליל שבת ואסדר לסעודתא בבוקר וכן שאר הזמירות כל מקדש ומנוחה ושמחה וכו' לא שמע טוב מעולם, אשרי אוזן שמעה זאת".

בדברך אף נגעת בתחושותיך ובצורך הפנימי, וכמובן גם זה נושא בעל חשיבות רבה בפני עצמה. כאשר מעמידים את ערך הלימוד אל מול הצורך והחשיבות של זמירות השבת, מצטיירות מיד שלוש אפשרויות. ניתן לנטות לצד עסק התורה הקדושה באופן מוחלט שאינו משאיר מקום לזמירות וניגונים, או לנטות לצד השירה וההתעוררות מבלי להשאיר מקום לעסק התורה הקדושה, או למצוא דרך אמצע שתעניק מקום של כבוד ותשלב בין הצדדים באופן ראוי ומותאם לשואל, מצבו, יכולותיו וצרכיו.

אך אני חש שכל אחת משלוש אפשרויות אלו מחטיאה את המטרה.

את שאלתך ניתן להמשיך לאדם ששואל מה עלי ללקט, יהלומים או זהב, כאשר ברור שהיהלומים יקרים בהרבה. ומצד שני הוא מוסיף לציין, שבמידה והוא יסתפק ביהלומים ולא ילקט זהב הוא יחוש בחסר, ולכן יש מקום להעדיף ללקט זהב.

לו זו הייתה השאלה, היה מקום להשיב כנ"ל בהכרעה מה חשוב יותר, כמובן היהלומים, או ביצירת שילוב מאוזן בין הצדדים, שישפכו את צרכיו הנפשיים, מבלי 'לבזבז זמן' על זהב, מעבר למינימום ההכרחי.

אך האמת שונה ועמוקה יותר.

מסופר על מרן הברכת שמואל זצ"ל שנפגש עם רב שהיה ידידו בישיבה בצעירותם, ואמר לו אותו הרב כך: אתה זוכר שכשהיינו בישיבה אני צחקתי עליך ומתחתית עליך ביקורת - מדוע הינך עמל ומתעמק כל כך הרבה זמן בדברי הגר"ח זצ"ל כשבשעות אלו אתה יכול ללמוד עוד דפי גמרא רבים, ולא ענית לי אז. ובכן, כעת אני רואה ומבין שבגלל אותה השקעה שלך שנתפסה בעיני כויתור על העיקר בשביל דבר שהוא 'תרון הכשר', רק בגללה יצאת ראש ישיבה גדול המעמיד תלמידים גדולי תורה, ואני רב של בעלי בתים...

נופלים תחתיו. ושבת משפיע לכל העולמות, ומשלח הארותיו לכל המדרגות, ומרפא רפואת הנפש ורפואת הגוף. ועל ידי קדושת שבת זוכין לענוה באמת, ונמשך על כל אחד דעת, ועוד ועוד. (יש אפילו ספר מיוחד שנקרא 'יקרא דשבתא' שבו ביאר הגה"ק הגאב"ד דטשערין זצ"ל את כל ענייני השבת על פי התורות ב'ליקוטי מוהר"ן', כל תורה מזווית חדשה ומאירה).

לא מדובר בשאלה 'איזו מצוה' יותר גדולה, שכמובן תלמוד תורה כנגד כולן. גם לא מדובר רק ב'צורך נפשי' להתעוררות או טעם בשבת קודש.

מדובר על היום הגדול והקדוש ביותר. ולמרות שבחסידי השם יתברך ובאהבתו מתנה זו שבה ומאירה לנו בכל שבוע ושבוע, היא ממש ממש לא מיותרת...

המסקנה אינה בהכרח שצריך להאריך בניגוני התעוררות. אך בוודאי צריך ללמוד ולחפש בגני המלך, ספרי הצדיקים, מהי שבת, אילו הארות אנו חפצים לקבל ממנה, ומהן הדרכים לזכות לאותה אורה. וכשנגיע למסקנה שאנחנו משתמשים בכלים הנכונים, בוודאי לא נחוש ש'חבל על הזמן'...

"וצריך לזהר מאוד מאוד להיות אך שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדושת שבת גדולה ויקרה מאוד, כמבואר בכל הספרים, ובפרט ב'ראשית חכמה' בשער הקדושה בתחילתו; וראוי ללמוד שם, ולשים לבו היטב על כל הדברים הנאמרים שם בעוצם מעלת קדושת שבת, כדי שיתלהב לבו לקבל שבת בשמחה גדולה ועצומה; כי עיקר מצוות כבוד שבת קודש היא השמחה, להיות שמח מאוד בשבת קודש וכו'". (ליקוטי מוהר"ן תניינא סי' י"ז)

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

יושב פתח האהל

היום והבן היטב. כי איתא בדבריו זכרוננו לברכה (לקוטי מוהר"ן חלק ב' מח) שלפעמים האדם אצל הפתח והוא שוב לאחור או שמשמטח ומתפשט אז כנגדו הבעל דבר אבל מי שחושב על תכליתו הנצחית באמת וחס על חייו באמת אינו שוב לאחור ואינו זז ממקומו חס ושלום בשום אופן רק הוא יושב וממתין אצל פתח האהל הקדושה שהוא אהל בית המדרש ואהל הצדיקים והקשרים אף על פי שחם היום בוער חס ושלום ועל ידי זה ירא אליו ה'. עלים לתרופה

והוא יושב פתח האהל כחם היום. יושב לשון המתנה ועכבה זמן רב. כמו, ותשבבו בקדש ימים רבים, הינו שאין האדם זוכה להתגלות אלהות בחינת וירא אליו ה' כי אם על ידי שיושב וממתין ומתעכב אצל פתח אהל הקדושה זמן רב. ואף על פי שבתוף קף עובר עליו מה שעובר, וחמימות היום שהם קלל התאוות בוער אותו הרבה, אף על פי כן הוא אינו מניח את מקומו חס ושלום רק הוא יושב וממתין ומתעכב אצל הפתח ימים וזמנים רבים בחינת והוא יושב פתח האהל כחם

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

התחדשות החבורות זמן חורף

'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע', (מלאכי ג' "ט"ז) הנביא מתאר מצב שבו 'נִבְנוּ עֲשֵׂי רָשָׁעָה גַם בָּחֲנוּ וַיִּמְלְטוּ', מצב גרוע שהרחוקים מה' נראים עושים חיים ורק בניו אהוביו מקיימי התורה והמצוות לא רואים כלום והכול הולך להם שלא כסדר. ואמרתם שזו עבוד אלוקים ומה בצע כי שמרנו משמרתנו, (שם י"ד) תיאור מדויק וקולע מה שקורה היום באחרית הימים, אם כי באופן כללי מבין כל אחד שרק חיי אמת ודביקות בתורה ראויה להיקרא חיים, וכל אלו הרחוקים מעץ החיים חיהם אינם חיים בעוה"ז וכ"ש בעוה"ב, אך כל אחד במקומו שואל את זה לפעמים, כשעובר יום ועוד יום, שבוע רודף שבוע, שנה מצטרפת לחברתה, והאוויר המיוחל רחוק, ועדיין מתקשים בעבודת ה' כל אחד בתחומו הוא, השאיפות שהיו לכל אחד בתחילת דרכו בצעירותו נראים רחוקים, ובינתיים מתמודדים עם ניסיונות מעברים חלישות הדעת וקשיים, והשאלה רק ממשיכה לנקר איפה הם החיים המאושרים?

האם ההכרח שזה יהיה כך? אין מציאות בעולם לחיות חיים טובים באמת? חיים שמחים ומאושרים כפשוטו, מלאים בשמחה, אור, בהירות, להרגיש חיות בתורה, בתפילה, בכל רגע ורגע. האוצר נמצא אצלנו! ולא צריך אפ' לחפור מתחת התנור, רבבות זוכים כבר להתענג על ה' ולחיות חיים טובים עם העצות והדרכים המופלאים המחיים כל נפש, ממלאים פני תבל תנובה בעבודת הבורא, רבבות מבטאים נרגשים האח! ראינו אור! בהירות ואור באותה עבודת ה' שרק עייפה אותנו עד עכשיו, התעוררות לקיום כל התורה כולה, להתמיד בשקידת התורה, בשמחת המצוות.

אך מה מאוד ההבדל בין הזוכה ולומד ומקיים העצות לו לעצמו, לבין אחד שזוכה לחבר או חבורה שיחידו לומדים ומשוחחים בדרכי החיים, דרכי קיום התורה והתמודדות מול ניסיונות היצה"ר, יחד מלבנים חובתו של האדם בעולמו, וכפי שאומר הפסוק מה העצה והדרך באחרית הימים כשנראה ש'נבנו עושי רשעה בחנו וימלטו' כשצריך הרבה דרכים עצות והתחזקות בכל יום כדי להתגבר

ולהתקדם בעבודת הבורא, על כל צעד ושעל צריך עצות חדשות על הקימה בבוקר, ההליכה ברחוב, השחרית, הסדר א' וכו' הנהגת הבית וחינוך הילדים, אומר לנו הנביא, 'אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו' צריך לדבר יחד בעבודת הבורא. בזמנים כאלו אי אפשר שכל אחד יחזיק ויתחזק לעצמו צריך את כוח הרבים, כוח החבורה, ובפרט באוצרות חמדות יקרות כאלה, שרביה"ק בעצמו הרחיב בגדולת וההכרח להחזיק עצמנו יחדיו בעבודת הבורא, וכידוע מה שאמר רביה"ק 'רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד אז תהיו אנשים כשרים. ולא כשרים בלבד אלא אפ' צדיקים טובים תהיו' (חיי"מ ריח) וכבמבואר בעוד מקומות שכדי לקבל את הארה ובהירות גדולה ונפלאה מוכרחים לקבל כל אחד מנקודת החבר 'ומקבלין דין מן דין' ורק כך אפשר באמת להשכילו ולחיות אותו.

בשבוע האחרון עם התחדשות הזמן בכל היכלי הישיבות והכוללים, התחדשו גם עשרות ומאות אברכים ובחורים לבוא להשתתף בחבורות הקבועות שע"י ארגון 'נכספה' כל אחת במקומה, להתחזק ולהתעורר בעבודת הבורא יחד עם חברים מקשיבים ללבן דרכים בעבודת הבורא ולשאוב חיות לכל השבוע הבא, את התועלת מכך אין לשער ולתאר, ויעיד כל אחד שזוכה כבר להשתתף בחבורה שבועית כל העבודת הבורא, כל התורה והתפילה, ובעצם כל החיים משתנים לטובה לבלי הכר, והכול בכוח הרבים בכוח החבורה והעקביות להשתתף בה מדי שבוע בשבוע.

יוזם בשורה הוא עם החידושים המרנינים של תחילת זמן חורף עם הקמת עוד כמה וכמה חבורות לאברכים בני עליה דרושי ה' וחפצי קרבתו, ביניהם חבורה לאברכים ברמה ד' בב"ש או במודיעין עלית חבורה לבחורים, בפסגת זאב' חבורה לאברכים, בעוד ועוד מקומות מתקבצים האברכים להתחיל לחיות עם העצות המופלאות, להתחיל לחיות חיים טובים מלאים קרבת ה', ומארגנים חבורה שבועית לדבר יחד דברי אלוקים חיים הנובעים מהנחל הנובע, להשקות את נפשם במים הזכים המרווים כל נפש.

לפרטים על החבורות החדשות ולכל ענייני החבורות ניתן ליצור קשר בטלפון: 0554012434 טעמו וראו כי טוב ה'.

הוצאת העלון מידי שבוע עולה המון..

כל המעוניין לתרום עבור הפצת העלון: 0533116547

03.50.111.06

האם צריך להתפלל
שטראמפ יצליח
לעשות שלום
באוקראינה?

למה שבוע אחרי
החגים מרגישים שהם
היו לפני שנתיים?

האם רבינו ישב
בסוכת חזון איש?

המדור
המיוחד
בוקר טוב
עם רבי
יעקב נתן
אנשיין

חייגו עכשיו

03
50
111
06

בשלוחה 1.
ובשלוחה
הייעודית
3 > 4 > 2

